

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-08596/17-64

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád rozhodla dne 27. července 2018 podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad obviněného, _____, bytem _____, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-08596/17-56 ze dne 20. června 2018, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku proti obviněnému, _____, bytem _____ (dále jen „obviněný“), bylo zahájeno na základě podnětu statutárního města _____ který byl Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) doručen dne 31. srpna 2017.

Z doručeného podnětu a jeho příloh vyplynulo, že obviněný zveřejnil dne 23. srpna 2017 prostřednictvím sociální sítě Facebook na svém profilu příspěvek, který obsahoval osobní údaje _____ zaměstnankyně odboru sociálních věcí Magistrátu města _____ v rozsahu jméno, příjmení, rodné příjmení a datum a místo narození, které získal ze spisu trestního řízení a dále jí označoval jako křivou svědkyni v trestním řízení, kde _____ jako svědkyně opravdu vystupovala. V této souvislosti nutno podotknout, že obviněný byl rozsudkem _____

odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody _____ nicméně posléze byla trestní věc obviněného postoupena statutárnímu městu _____ komisi pro projednání přestupků, se závěrem, že se nejedná o trestný čin.

Správní orgán prvního stupně Úřadu jednání obviněného nejprve kvalifikoval jako spáchání přestupku podle § 44a zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a to ve formě nepřímého úmyslu zveřejněním osobních údajů zaměstnankyně odboru sociálních věcí Magistrátu města , v rozsahu rodné příjmení, datum a místo narození, které získal ze spisu trestního řízení sp. zn. , čímž měl porušit povinnost stanovenou v § 8b odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Podle tohoto ustanovení osoby, jimž byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a odst. 1 věty druhé trestního řádu pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům, o čemž musí být tyto osoby poučeny. Proto byla příkazem čj. UOOU-08596/17-5 ze dne 19. října 2017 obviněnému uložena pokuta ve výši 3.000 Kč. Proti tomuto příkazu ovšem obviněný podal řádný odpor.

V následujícím řízení pak byl obviněný za identické jednání uznán vinným ze spáchání přestupku, tentokrát však podle § 44 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., jelikož měl porušit povinnost mlčenlivosti ve formě nepřímého úmyslu, a to zveřejněním osobních údajů , zaměstnankyně odboru sociálních věcí Magistrátu města v rozsahu rodné příjmení, datum a místo narození, které získal ze spisu trestního řízení sp. zn. . Tím měl porušit povinnost stanovenou § 15 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost osoby, která v rámci plnění zákonem stanovených oprávnění a povinností přichází u správce do styku s osobními údaji, zachovávat mlčenlivost o těchto osobních údajích. Za předmětný skutek pak byla obviněnému rozhodnutím čj. UOOU-08596/17-19 ze dne 6. února 2018, a to podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a v souladu s § 44 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., uložena pokuta ve výši 3.000 Kč.

Na základě řádného rozkladu obviněného však bylo rozhodnutí čj. UOOU-08596/17-19 ze dne 6. února 2018 zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu prvního stupně k projednání. Předmětné rozhodnutí předsedkyně Úřadu čj. UOOU-08596/17-40 ze dne 26. dubna 2018 totiž konstatovalo, že správní orgán prvního stupně nezjistil stav věci tak, aby nevznikaly pochybnosti, zejména nebylo jednoznačně doloženo, odkud předmětné údaje pocházejí. Správnímu orgánu prvního stupně tedy bylo uloženo provést další dokazování a poté skutek obviněného nově kvalifikovat.

Následně vydané rozhodnutí správního orgánu prvního stupně čj. UOOU-08596/17-56 ze dne 20. června 2018 (dále jen „rozhodnutí“) ovšem skutek obviněného opětovně shledalo jako porušení povinnosti stanovené v § 15 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a tedy jako spáchání přestupku podle § 44 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., za což byla obviněnému uložena pokuta ve výši 3.000 Kč.

Obviněný však rozhodnutí napadl řádným rozkladem. V rozkladu navrhl napadené rozhodnutí zrušit. Na podporu tohoto především uvedl, že není osobou, která by byla vázána mlčenlivostí. Předmětné údaje pak měl získat jako účastník trestního řízení. Prostřednictvím Facebooku informoval pouze okruh známých, kteří mají na předmětný profil přístup. Nahlédnutí do trestního spisu mělo být obviněnému odepřeno, takže z něj zveřejněné údaje nemohou pocházet. ale byla u hlavního líčení slyšena jako svědek

a tyto údaje zde zazněly, aniž by svědkyně požádala o jejich utajení. Jelikož nebyla vyloučena veřejnost, údaje byly veřejně prezentovány. Tvzení, že předmětné informace byly získány ze spisu, neboť nebyly čteny, tedy má být hypotézou a navíc právně bezpodstatnou. Představa mlčenlivosti, podle níž by kdokoli, kdo byl přítomen jako veřejnost u soudu měl utajovat skutečnosti, které tam slyšel, je, podle názoru obviněného, zcela absurdní. Svůj rozklad obviněný posléze doplnil dvěma emailovými zprávami, přičemž emailovou zprávu ze dne 8. července 2018 v rámci osobní návštěvy v sídle Úřadu autorizoval svým podpisem. Tato podání však, jelikož v nich obviněný pouze paušálně odmítá kvalifikaci svého jednání jako přestupku, popírá legitimitu Úřadu, vytýká Úřadu průtahy v řízení a odkazuje na určité právní předpisy, je třeba považovat za irelevantní.

Odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání a v této souvislosti se zabýval i argumentací obviněného.

Především shledal, že správní orgán prvního stupně v souladu s pokyny obsaženými v rozhodnutí předsedkyně Úřadu čj. UOOU-08596/17-40 ze dne 26. dubna 2018 přikročil k dalšímu dokazování. Na základě žádosti o součinnost pak _____, soudce Okresního soudu v _____, uvedl, že veřejně bylo sděleno pouze jméno, příjmení a titul _____ Jejím občanským průkazem soud disponoval pouze za účelem ověření totožnosti a toho, zda uvedené údaje souhlasí s údaji ve spise, přičemž v kladném případě není důvod je veřejně sdělovat v hlavním líčení.

S tím koresponduje i zvukový záznam z hlavního líčení ze dne 24. března 2016, který si správní orgán prvního stupně také vyžádal. Z něho je zřejmé, že soudce nejprve uvedl slovem v čase 0:38 výčet předvolaných svědků: „A ze svědků _____ je tady. Zatím mi nic nedávejte, až potom, ať se mi to tady nehr...“ _____“ Následně konkrétně při předvolání svědkyně, _____, zaznělo v čase 12:48 od soudce: „Takže _____.“ Od úřednice soudu zaznělo: „ _____ do jednací síně.“ A následně řekl soudce: „Dobrý den, tak poďte dál, předložte mi občanský průkaz. Občanský (pozn. - šeptem). Tak postavte se dopředu před soud. Takže vyslechnuta svědkyně _____, číslo listu 22.“ Následovalo poučení svědka a samotný výslech, který neobsahoval žádnou zmínku o osobních údajích svědkyně v rozsahu uvedeném ve výroku rozhodnutí.

Z doručených kopií dokumentů je dále zřejmé, že obviněnému byla mimo jiné vydána kopie úředního záznamu o podání vysvětlení _____ ze dne 5. května 2015, která obsahuje rovněž datum, místo narození a rodné příjmení osoby podávající vysvětlení, přičemž obviněný opakovaně nahlížel do svého trestního spisu a pořizoval si kopie písemností a zvukových záznamů, které byly jeho součástí.

Dále správní orgán prvního stupně konstatoval, že spisový materiál neobsahuje poučení ve smyslu § 8b zákona č. 141/1961 Sb.

Odvolací orgán tedy má za spolehlivě prokázané, že v průběhu hlavního líčení nebyly veřejně ani jinak sděleny osobní údaje svědkyně, _____ uvedené ve výroku rozhodnutí, tj. její rodné příjmení, datum a místo narození. Je tudíž zcela nerozhodné, zda byla nebo nebyla veřejnost z tohoto jednání vyloučena, jakož i to, že svědkyně nepožádala o utajení svých osobních údajů. Dále, jak se uvádí výše, bylo doloženo, že obviněný nahlížel

do spisu trestního řízení, a to opakovaně. Rovněž si z něj opakovaně pořizoval kopie nebo mu byly na požádání zhotoveny. Předmětné osobní údaje tak pocházejí se spisu trestního řízení, jejichž správcem byla nejprve Policie České republiky a následně příslušný soud a pro tento případ je obviněný vázán povinností mlčenlivosti dle § 15 zákona č. 101/2000 Sb. Tvrzení ohledně zpřístupnění profilu Facebooku pouze omezenému okruhu známých obviněného pak vyvrátilo už samo pořízení print screenu správním orgánem prvního stupně.

Argumentaci obviněného proto odvolací orgán odmítl. Zároveň po celkovém přezkoumání konstatuje, že nebyl v žádném ohledu shledán důvod způsobující nezákonnost rozhodnutí, zejména uloženou pokutu má za přiměřenou a neshledal ani žádná pochybení v postupu správního orgánu prvního stupně. Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 27. července 2018

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů, v. r.
předsedkyně

Za správnost vyhotovení: